

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

13. Angeli apparitio & promissio SS. conjugibus facta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

tiquitate & pluralitate auctorum fundata, etiam per rationes probabilis demonstratur infra p. 2. q. 13. & seqq. Nec tamen profus rejicienda videtur posterior, in qua doctissimus vir Perionius, qui à festo Encaniorum (25. Novembris) usque ad festum Conceptæ Virg. dies numerat duodecim, Prudens Lector æquâ lance ponderet singula atque quod sibi videbitur magis consentaneum eligat: siquidem non pio voluntatis selectu, aut complacentiâ propriâ, opiniones amplectimur aut fastidimus, cum in omni seriâ doctrinâ, veritas (quæ omnis à Deo est) ducatum præbere debeat.

Angeli apparitio & promissio SS. Conjugibus facta. S. 13.

Historiam ulterius S. Antoninus hoc complexu verborum prosequitur: *Verum cum (Joachim) ibi aliquamdiu esset precibus & jejunis intentus, quâdam die (non apud caulas sed) cum esset solus, Angelus Domini cum immenso lumine asstitit & cum ad visionem turbaretur, Angelus timorem eius compescuit dicens: Noli timere Joachim, neque in visione mei turberis; Sum enim angelus Domini missus ab ipso ad te, ut annunciem tibi preces tuas esse exauditas & eleemosinas tuas advenisse in conspectum eius: videns quippe vidit pudorem tuum, & audivit sterilitatis opprobrium non rectè tibi objectum: peccati namque, non nature, ultor est Deus, & c. generabis filiam & nomen eius.*

eius vocabis Mariam, hac erit ab infantia, ut vovistis, Domino consecrata & Spiritu sancto replebitur ex utero matris sua. Omne immundum neque manducabit, neque bibet, neque inter populares foris turbas sed in templo conversatio eius erit, ne quid de eâ sinisterum vel suspicari vel dici possit. Porro etate procedente sicut ipsa mirabiliter ex sterili nascetur, ita incomparabiliter virgo generabit Altissimi filium; certumque dedit signum mutui occurfus Joachim & Annæ ad auream civitatis Jerusalem orientalem portam. His profusus similia & Hegesippus scribit, uti Cuperus memorat vitæ S. Annæ c. 3. pag. 44. consonant Hieronymus, Germanus, Fulbertus, Honorius Augustodunensis & plurimi.

2. Deinde Angelus Annæ apparuit, quæ solatio viri destituta, cum lachrimis Dominum exorabat pro reversione viri & remotione huiusmodi opprobrii. Et tunc spiritus Domini ferebatur super huiusmodi aquas lachrimarum ad exaudiendum votum eius & consolandum: Angelus namque Annæ eadem nunciavit, quæ & Joachimo. Dixit verò Deus: fiat Lux: dicere Dei est facere, gratia enim accedente, Anna statim remoto obstaculo fuit potens concipere. De apparitione angelica plenius *infrap. 2. q. 19.*

3. *Credendum est, ait Lansbergius, beatissimam Annam per revelationem accepisse angelicam, ut non solum Dei genericem foret paritura, sed etiam filie filium, Messiam verum, Christumque*

Domini oculis esset corporeis visura. Si enim Si-
 moni Seni à Spiritu sancto responsum est (quo in-
 telligitur multis ipsum id precibus flagitasse) non
 visurum se mortem, nisi ante videret Christum Do-
 mini, quid de beatissima putabimus Anna? erat
 namque calitus instructa, quod Matrem esset pari-
 tura Domini. Putatisne igitur quod non simul
 quoque ei fuerit promissum, ut non videret mor-
 tem, nisi ante videret Messiam futurum, nisi vide-
 ret mundi Salvatorem suum nepotem, sua filia
 filium, suam carnem ex carne suâ, hoc est, ex filiâ
 suâ? hinc cogitare quantis cruciabatur quotidie
 desideriis, ut tempus illud adveniret, quo oculorum
 suorum desiderabile lumen, exuberantissimasque
 cordis sui delicias videret? quoties credenda est
 beatissima Anna in suis exclamasse orationibus:
 O si videre merear ex filiâ meâ filium, mundi Salu-
 tare, & decus gentis nostræ! O me felicem, si de ute-
 ro filia mee salus nata fuerit omnium! O si me hac
 gratiâ dignetur Deus, ut sui filii ego efficiar avia!
 quam beatam me dicent omnes gentes, si ex me per
 filiam natus fuerit Deus homo! Utinam hunc vi-
 vam diem, quo in huius nepotis mei ruam oscula!
 Utinam aliquando mihi liceat illum cordi meo in-
 fantem astringere! O quando erit ut videam in
 carne meâ quem adoro Deum! putasne videbo hunc
 oculis meis? O quam leta moriar, ubi hunc videro
 natum! O quam mihi spes reposita est in hoc ne-
 pote meo venturo! O felicem diem quo nata sum,
 ut tantam promissionem expectem. Utinam tam
 die

diu maneam superstes, ut videam his oculis meis te fili dulcissime. Itaque huiusmodi votis & desideriis dum Anna sanctissima continuis urgeretur, postquam ex filiâ, quam desponsatam, & paulo post procul dubio impregnatam agnovit, hunc natum didicit, tamen si fortasse non plenè conceptus, partusque mysteria sciret, quibus putamus desideriis urgebatur cito videndi filie infantem? quomodo enim pro suâ filiâ pariturâ, minori sollicitudine urgeretur S. Anna, quam relique omnium feminarum pro suis filiabus matres? idque potissimum, quod Maria sanctissima, omnino adhuc tenerrima tunc erat juvencula, & que ante nunquam pepererat, quamque eius piissima mater Anna (ut reor) sine dolore parituram nesciebat. Et ubi, inquis, beatissima Anna mater filiam post partum visitavit? Siquidem Maria in Bethlehem usque ad tempus sue purificationis mansit, hinc cum puero à Joseph virgineo, atque per omnia sanctissimo sponso suo, in Egyptum delata, septennio ibi mansit. Nunquid tanto potuit Anna expectare tempore, ut huius pueri nepotis sui differretur rueri in amplexus, dum ex Egypto Joseph mansuetissimus atque totus piissimus, cum credito sibi thesauro rediret? non puto, magis credenda est in Bethlehem, quamprimum filiam suam peperisse audiebat, advolasse.

4. Antequam ad alia commemoranda gradum faciamus sciendum quod Angeli verba: *Nomen eius vocabis Maria*, referant & confirmant Hieronymus de ortu Mariæ, Antoninus

supra recitatus. Bertrandus Cardinalis serm. 2. de nativ. Domini. Ludolphus Saxo vitæ Christi p. 1. c. 2. Franciscus Mayronius in 3. sentent. q. 13. a. 3. Paratus vetustus Scriptor serm. de Concept. B. M. Virg. Rubertus de Licio de laud. SS. serm. 20. c. 3. Themessvar stellarii lib. 5. p. 1. cap. 11. Dionys. Richel. serm. 2. in nat. B. Virg. Mantuanus princ. libri 2. Parthenices Galatinus lib. 7. c. 13. Breviarium Roman. 1520. Paris. pressum. Christianus Adrichom. theat. terræ 5. pag. 259. Galatinus lib. 7. c. 4. Valentinus Leuchtius Viridarii Regii lib. 3. c. 32. Jacobus Canisius medit. p. 3. §. 11. Laur. Cuperus V. S. Annæ c. 3. Joannes Bonifac. hist. Virg. l. 1. c. 3. Hadrianus Lyræus Trisagii Mariani lib. 1. sono 34. Quin imo quod Sybillæ gentiles, Rabini, & alii nomen MARIA pronunciarint, memorant Bartholom. Pisanus conform. 3. Passionale Saxon. in festo S. Annæ. Mauburnus Roseti tit. 24. alphab. 56. membro 3. Bonifacius c. 2. & 7. Galatin. l. 7. c. 12.

5. Ulteriora Angeli verba: *Virga generabit Altissimi filium*, adducunt & comprobant Hieronymus & Bertrandus ubi supra. Otto Passauius in sene duodecimo. Antoninus p. 1. hist. tit. 5. c. 6. §. 10. & 4. p. summæ tit. 15. c. 4. §. 2. Guilhelmus Pepinus serm. 2. de S. Anna. Themessvar stellarii lib. 5. p. 1. Zirixiensis Legendæ c. 3. Lansberg. edit. 1545. serm. 1. de S. Annâ. Agricola versu 133. Franciscus Costerus medit. 1. de Concept. Leuchtius ubi supra. Matthias Faber conc. 1. in
nat.

nat. B. Virg. Hubertus Commesheim ferm. 3. de Concept. SYBILLAM tam Tiburtinam, quam Erithream, eadem prænuntiasse, memorant Damascen. ferm. de iis qui in fide hinc migrarunt. Beda in fine tom. 2. edit. 1612. Colon. pag. 236. Pisanus & Passionale ubi supra. Salmeron tom 3. tract. 4. pag 24. Bonifac. c. 2.

3. Contra præmissorum sententiam videtur militare S. Ambrosii auctoritas dicentis: *Tanti mandati mysterii non hominis fuit sed Angeli ore promendum.* HODIE PRIMUM auditur: *Spiritus sanctus superveniet in te.* S. Bernardus similiter in homil. super Missus est scribit: *Non arbitrator hunc angelum de minoribus esse, qui quâlibet ex causâ crebrâ soleant ad terras fungi legatione, Quod ex eius nomine palam intelligi datur quod interpretatum fortitudo Dei dicitur: & quia non ab alto alio forte excellentiore se (ut assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur, propter hoc erga positum est à Deo: ne cui vel beatorum spirituum, suum Deus antequam virgini revelasse putetur consilium, excepto duntaxat Archangelo Gabriele, qui utique tanta inter suos inveniri potuerit excellentia, ut tali & nomine dignus haberetur & nuntio.*

7. Cum autem S. Mater Ecclesiâ in Breviario^b Rom. verba S. Ambrosii præmissa receperit, atque in proprio Ordinis Minorum^c S. Bernardi homilia recitetur, iudicio S. Matris Ecclesiæ

^b Breviar. Rom. in festo Annunciat. ^c Proprium Ordin. in festo S. Gabrielis.

fiæ reverenter deferentes viri docti malunt huic adhærere sententiæ, posthabitâ alterâ antiquitus magis frequentatâ: cum quia S. Ambrosius dicit: hodie primum (id est in die Annunciationis) illud mysterium B. Virgini denunciatum esse, tum quia ex Scriptura Lucæ 1. c. colligi posse videtur, sanctissimam Virginem ignorasse se futuram Matrem Dei, usque ad Angeli annunciationem, quod non ignorasset, sed dubio procul à parentibus didicisset, si illis antea fuisset revelatum.

8. Jodocus Beiselius Patricius Aquensis in Rosario de S. Annâ rem gestam ita concelebrat:

*Anna tibi æthereâ celer astans nuncius aulâ
Gaude ait, en sobolem mater habebis ovans,
Anna feres sobolem tantâ virtute beatam,
ut cum virgineo mater honore micet.
Anna ferens gnatam, cujus quem non capit
orbis
Ipse libens subeat viscera casta Deus.*

*Occursus SS. Ioachim & Anna ad
Portam auream. §. 14.*

POrta aurea Hierosolymis templo sic adhærebatur, ^a ut potius porta templi esset quam civitatis, ad quam SS. Coniuges de visione læti, & promissæ prolis certitudine securi, sibi mutuo ^b occurrunt, visa & audita referunt. Antequam

^a Brocard. fol. 462. ^b Adrichom. loco 156. Jerusalem.